

1. Samuel 22

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν δαυιδ καὶ διεσώθη καὶ ἔρχεται εἰς τὸ σπήλαιον τὸ οδολλαμ καὶ ἀκούουσιν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ καταβαίνουσιν πρὸς αὐτὸν ἐκεῖ

2 καὶ συνήγοντο πρὸς αὐτὸν πᾶς ἐν ἀνάγκῃ καὶ πᾶς ὑπόχρεως καὶ πᾶς κατώδυνος ψυχῇ καὶ ἦν ἐπ' αὐτῶν ἡγούμενος καὶ ἥσαν μετ' αὐτοῦ ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες

3 καὶ ἀπῆλθεν δαυιδ ἐκεῖθεν εἰς μασσηφα τῆς μωαβ καὶ εἶπεν πρὸς βασιλέα μωαβ γινέσθωσαν δὴ ὁ πατέρας μου καὶ ἡ μήτηρ μου παρὰ σοὶ ἔως ὅτου γνῶ τί ποιήσει μοι ὁ θεός

4 καὶ παρεκάλεσεν τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως μωαβ καὶ κατέκουν μετ' αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ὅντος τοῦ δαυιδ ἐν τῇ περιοχῇ

5 καὶ εἶπεν γαδ ὁ προφήτης πρὸς δαυιδ μὴ κάθου ἐν τῇ περιοχῇ πορεύου καὶ ἥξεις εἰς γῆν ιουδα καὶ ἐπορεύθη δαυιδ καὶ ἤλθεν καὶ ἐκάθισεν ἐν πόλει σαριχ

6 καὶ ἤκουσεν σαουλ ὅτι ἔγνωσται δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ καὶ σαουλ ἐκάθητο ἐν τῷ βουνῷ ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν ἐν ραμα καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ παρειστήκεισαν αὐτῷ

7 καὶ εἶπεν σαουλ πρὸς τὸν παῖδας αὐτοῦ τὸν παρεστηκότας αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀκούσατε δὴ υἱοὶ βενιαμιν εἰ ἀληθῶς πᾶσιν ὑμῖν δώσει ὁ υἱὸς ιεσσαι ἀγροὺς καὶ ἀμπελῶνας καὶ πάντας ὑμᾶς τάξει ἐκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους

8 ὅτι σύγκεισθε πάντες ὑμεῖς ἐπ' ἐμέ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀποκαλύπτων τὸ ὡτίον μου ἐν τῷ διαθέσθαι τὸν υἱόν μου διαθήκην μετὰ τοῦ υἱοῦ ιεσσαι καὶ οὐκ ἔστιν πονῶν περὶ ἐμοῦ ἐξ ὑμῶν καὶ ἀποκαλύπτων τὸ ὡτίον μου ὅτι ἐπήγειρεν ὁ υἱός μου τὸν δοῦλόν μου ἐπ' ἐμὲ εἰς ἐχθρὸν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη

9 καὶ ἀποκρίνεται δωηκ ὁ σύρος ὁ καθεστηκὼς ἐπὶ τὰς ἡμιόνους σαουλ καὶ εἶπεν ἔόρακα τὸν υἱὸν ιεσσαι παραγινόμενον εἰς νομβα πρὸς αβιμελεχ υἱὸν αχιτωβ τὸν ιερέα

10 καὶ ἡρώτα αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἐπισιτισμὸν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ τὴν ρόμφαιάν γολιαδ τοῦ ἀλλοφύλου ἔδωκεν αὐτῷ

11 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τὸν αβιμελεχ υἱὸν αχιτωβ καὶ πάντας τὸν υἱὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τὸν ἰερεῖς τοὺς ἐν νομβα καὶ παρεγένοντο πάντες πρὸς τὸν βασιλέα

12 καὶ εἶπεν σαουλ ἄκουε δὴ υἱέ αχιτωβ καὶ εἶπεν ἴδού ἐγώ λάλει κύριε

13 καὶ εἶπεν αὐτῷ σαουλ ἵνα τί συνέθου κατ' ἐμοῦ σὺ καὶ ὁ υἱὸς ιεσσαι δοῦναί σε αὐτῷ ἄρτον καὶ ρόμφαιάν αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ θέσθαι αὐτὸν ἐπ' ἐμὲ εἰς ἐχθρὸν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη

14 καὶ ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν καὶ τίς ἐν πᾶσιν τοῖς δούλοις σου ὡς δαυιδ πιστὸς καὶ γαμβρὸς τοῦ βασιλέως καὶ ἄρχων παντὸς παραγγέλματός σου καὶ ἔνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ σου

15 Ἡ σήμερον ἥργμαι ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ μηδαμῶς μὴ δότω ὁ βασιλεὺς κατὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ λόγον καὶ ἐφ' ὅλον

τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου ὅτι οὐκ ἥδει ὁ δοῦλος ὁ σὸς ἐν πᾶσιν τούτοις ρῆμα μικρὸν ἢ μέγα

16 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς σαουλ θανάτῳ ἀποθανῇ αβιμελεχ σὺν καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου

17 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παρατρέχουσιν τοῖς ἐφεστηκόσιν ἐπ' αὐτὸν προσαγάγετε καὶ θανατοῦτε τοὺς Ἱερεῖς τοῦ κυρίου ὅτι ἡ χεὶρ αὐτῶν μετὰ δαυιδ καὶ ὅτι ἔγνωσαν ὅτι φεύγει αὐτός καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν τὸ ὧτίον μου καὶ οὐκ ἔβουσλήθησαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως ἐπενεγκεῖν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀπαντῆσαι εἰς τοὺς Ἱερεῖς κυρίου

18 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ δωῃκ ἐπιστρέφου σὺν καὶ ἀπάντα εἰς τοὺς Ἱερεῖς καὶ ἐπεστράφῃ δωῃκ ὁ σύρος καὶ ἐθανάτωσεν τοὺς Ἱερεῖς κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τριακοσίους καὶ πέντε ἄνδρας πάντας αἴροντας εφουδ

19 καὶ τὴν νομβα τὴν πόλιν τῶν Ἱερέων ἐπάταξεν ἐν στόματι ρόμφαίας ἀπὸ ἀνδρὸς ἔως γυναικός ἀπὸ νηπίου ἔως θηλάζοντος καὶ μόσχου καὶ ὄνου καὶ προβάτου

20 καὶ διασώζεται υἱὸς εἰς τῷ αβιμελεχ υἱῷ αχιτωβ καὶ ὄνομα αὐτῷ αβιαθαρ καὶ ἔφυγεν ὀπίσω δαυιδ

21 καὶ ἀπήγγειλεν αβιαθαρ τῷ δαυιδ ὅτι ἐθανάτωσεν σαουλ πάντας τοὺς Ἱερεῖς τοῦ κυρίου

22 καὶ εἶπεν δαυιδ τῷ αβιαθαρ ἥιδειν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι δωῃκ ὁ σύρος ὅτι ἀπαγγέλλων ἀπαγγελεῖ τῷ σαουλ ἐγώ εἰμι αἵτιος τῶν ψυχῶν οἴκου τοῦ πατρός σου

23 κάθου μετ' ἐμοῦ μὴ φοβοῦ ὅτι οὐ ἐὰν ζητῶ τῇ ψυχῇ μου τόπον ζητήσω καὶ τῇ ψυχῇ σου ὅτι πεφύλαξαι σὺ παρ' ἐμοί